

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Thomæ Młodzianowski, Poloni, Societatis Jesu,
Prælectionum Theologicarum Tomus ...**

De Deo, Angelis Et Actibus Humanis

Młodzianowski, Tomasz

Moguntiae, 1682

Diff. II. De Objecto Visionis secundario.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82949](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82949)

objecto reali, id verum est, de sola adæquata
notitia.

Nego ex dictis suprà, quòd Paternitas visa se-
cundum conceptum objectivum, sit essentia
identificans filiationem; nego concepto colore
concipi inclusionem formalem, vis v. g. produ-
ctivæ specierum, eritque tunc imago coloris in-
adæquata.

Concedo quidem quòd videns paternitatem
non possit reddere rationem de filiatione, sed
insuper addo, quòd nec sit opus filiationem ex
parte objecti necessarii secundum intuitivam
respondere; & licet non possit respondere in co-
gnitione intuitivà nisi eà ratione, quā potest
physice existere, si intuitiva sit adæquata, secus
si inadæquata.

NOTO 3. Ad solvendas objectiones Amici.
Quando videntur perfectiones Divinæ omnes,
non esse illam infinitam visionem; nam in primis
terminus ipse, non est infinitus numero; nam
non sunt fortè numero infinitæ, perfectiones
primariæ: posito quòd sint intensivè infinitæ, ni-
hil sequitur, quia circa infinitum intensivè, po-
test versari finita notitia.

Si autem comparentur inter se visio totam
Deitatem, & alia eandem, sed inadæquatè at-
tingens, prior illa erit infinita terminativè, non
verò posterior, si infinitatis prædicatum non at-
tingat.

Concedimus ulterius visa Deitate, connatu-
ralem esse exigentiam ut videantur & persona-
litates, tanquam termini itemque attributa,
sed negamus id necessariò fieri.

Concedo intelligibilitatem, objecti fundari
in tota entitate, hoc sensu, quòd nihil sit in illo,
quod non sit intelligibile; sed non fundatur in
tota entitate, hoc sensu, ut non possit nosci quin
noscat & aliud. Unde potest aliquid imme-
diatè in seipso videri, sed in seipso inadæquatè
sumpto, adeoque cum præcisione.

NOTO 4. Illam visionem fore distinctam
specie à visione quæ de facto datur. Ratio,
quia aliud esset specie objectum huius, & aliud
specie objectum illius: immo nec esset illa præ-
dicta visio completè formaliter beatificativa;
quæ nondum intelligeret & possideret opti-
mum intelligibile: immo si attingeret illa notitia
illas rationes communes, eà nullo modo sunt
beatificativæ. Ratio est, quia beatificativum,
nihil potest esse nisi intuitio, & amor summi bo-
ni; rationes autem communes, non sunt sum-
mum bonum.

NOTO 5. Visio attingens in Deo essentiam
illius Divinam, seu Deitatem; quamvis non at-
tingeret personas, esset æquivalenter, licet ut
tota, non completè formaliter beatificata. Ra-
tio, quia ipsa essentia æquivaleret perfectione, tri-
bus personis; immo est ratio primaria excellen-
tiarum: Ergo & cognitio illius æquivalenter
est beatificativa, & æquivaleret cognitioni per-

sonarum. Si autem non attingeret Deitatem,
non esset beatificativa; quia non videret sum-
mum bonum.

DIFFICULTAS II.

De Objecto visionis secundario.

PRÆMITTO 1. *Videri in Deo creaturas.* Do-
cuit hoc Aug. in l. 4. ad literam de Gen. c.
21. usque ad 31. ubi cap. 23. inquit; *Multum quippe
interest inter cognitionem rei cujuscunque in verbo
Dei, & cognitionem in natura illius, ut illud, meritò
ad diem pertineat, hoc ad vespèram.* Unde Theo-
logi notitiam creaturarum in illismet ipsis ap-
pellant vespertinam, priorem matutinam. Ra-
tio etiam præmissi potest haberi, ex dictis suprà;
si enim Deus potest in se videre, & noscere crea-
turas, cur etiam id creaturis non concedatur, ut
seipsas in Deo videant.

PRÆMITTO 2. *Non posse scholasticè disputa-
ri, quasnam creaturas videant Beati in Deo?* Con-
sentiunt Auctores, quòd non ignorent ea, quæ
in hac vita conabantur scire; id enim pertinet
ad cumulum beatitudinis: Noscent etiam archi-
tecturam mundi, pars enim appetit, sui totius,
perfectionem nosse; noscunt item spectantia ad
suum officium; & ita Patriarchæ Ordinis no-
scent facta sui Ordinis. Vide Less. L. 2. de sum.
Bono c. 9.

PRÆMITTO 3. *Hoc esse in presenti maximè
disputabile; An omnes possibiles creaturæ possint vi-
deri in Deo?* Thomistæ negant, licet concedant,
quòd Christus D. de facto futura per totam æ-
ternitatem noscat. Sed id possibile esse docent
Scotistæ, Meracius, Herizæ, Quiros d. 32. n. 10.
Jof. Aug. q. 12. a. 8. n. 40.

DICENDUM est; *Non implicare contradic-
tionem, ut videantur in Deo omnes possibiles creaturæ:*
Quæ enim implicantia? Tota probatio stat in
solutione argumentorum.

OBJICITUR 1. Talis visio & esset finita; quia
infinitum repugnat; & non esset finita, quia visio
plurium & plurium, est perfectior præ visione
pauciorum: Ergo visio infinitorum, erit infinita.
Idem sic proponitur. Talis cognitio attingeret
omnia possibilia, ergo esset inter omnes cogni-
tiones suprema, nec posset excedi, ergo esset in-
finita.

RESPONDETUR 1. Retorq. arg. de Chri-
sto D. noscente futura tota æternitate, quæ sunt
infinita. Rursus de cognitione, quæ non im-
plicat, omnium partium proportionalium.

RESPONDETUR 2. Secundum dicta suprà;
illam notitiam terminativè fore infinitam, non
verò entitativè.

RESPONDETUR 3. Cognitionem plurium
& plurium, non esse hoc ipso intensivè vel enti-
tativè perfectiorem; nec bene inferitur ex plura-
litate objecti, major excellentia cognitionis,
quod videre est in cognitionibus diversis ordinis;
S quia

R. P.
H. M. LOD
NOWSKI
Bm. de Z.
VI

quia perfectior est notitia, quā Angelus noscit unitatem, quā quā bos, videt totam sylvam. Id etiam est in cognitionibus ejusdem ordinis. nam una demonstratio de uno objecto potior est mille opinionibus de centenariis objectis. Rursus non est major infinitas Divinæ essentiae secundum spectatā, quā omnium possibilium; & tamen prior illa notitia, non trahit secum infinitatem; Ergo nec trahet posterior. Immo nec in lumine concurrente ad talem notitiam ponenda erit entitativa infinitudo; sicut nec in lumine gloriæ præsentante Deum, nec in lumine, quod habet Christus D. ad noscenda futura tota æternitate.

OBJICITUR 2. Si possibile esset visio omnium possibilem, videret etiam seipsam perpetuò duraturam; si videret seipsam perpetuò duraturam, videret se nunquam etiam divinitus desitutam, quod falsum est. Seq. probatur, quia inter alia possibilia, videret possibilem actum scientiæ, vel fidei supernaturalis, qui dicat; Hæc visio erit æterna, qui actus, quia erit supernaturalis falsus esse non poterit; falsificaretur autem si objectum illius desineret. Hoc argumento utitur Lugo d. 19. de Incarn. S. 1. eique respondet tota Disp. 33. Quiros: Quibus missis

RESPONDETUR, quod actus ille supernaturalis, qui diceret duraturam esse visionem æternam, diceret illam duraturam æternam eo modo, quo est duratura, aliās falsò diceret; modus autem quo esset duratura est, si Deus velit, consequenter non ligabit Deo manus, ne oppositum velit: unde non nisi ex suppositione illius decreti, durationem habebit. Quamvis autem concedatur, quod visio naturā suā sit incorruptibilis non sequitur, quod essentialiter petat durare in æternum; sicut nec idem sequitur ex incorruptibilitate Angelorum. Habet quidem proportionem & exigentiam, ne formetur decretum de illius corruptione, sed non habet exigentiam indispensabilem, & cui Deus contravenire non possit. Ad ea quæ opponit huic responsioni Quiros: solvenda

ADDO. Quod Creatura essentialiter immortalis requireret quidem decretum Divinum in ordine ad primam sui productionem, sed non requireret ad sui conservationem; visio autem, de quā hîc, requireret etiam hoc posterius decretum.

OBJICITUR 3. Si possibile foret visio omnium possibilem, illa visio videret seipsam, & non videret; non videret quidem; quia nulla cognitio potest videre seipsam; videret autem, quia esset inter possibilia.

RESPONDETUR ex Anim. eandem in re cognitionem, licet sub diversâ formalitate, posse seipsam videre.

OBJICITUR 4. Non potest communicari cuiquam, ut eodem terminos habeat suæ po-

tentia quos omnipotentia; Ergo nec communicari scientia, quæ extendatur ad eodem cum Deo terminos.

RESPONDETUR. Neg. Conf. disparitas, quia nihil potest producere seipsam primò, & tamen illud ipsum, potest producere omnipotentia; Ergo jam non idem erunt utriusque termini; non est autem absurdum, ut aliquis seipsum sciat.

OBJICITUR 5. Omnia possibilia sunt indeterminata; Ergo per determinatam visionem videri non possunt.

RESPONDETUR in primis retorq. arg. de notitia futurorum in Christo D. Deinde omnia possibilia falsum est, quod sint indeterminata quoad entitatem; hinc & nosci poterunt; licet sint indeterminata, hoc est, non exhaustibilia per finitas mensuras, & non tot, quin plura.

QVÆSTIO III.

De Inæqualitate, & Æqualitate visionis.

PRÆMITTO 1. *Inæqualitas, vel æqualitas visionis potest attendi, primò circa inæqualitatem, vel æqualitatem visionis intensivam, vel circa æqualitatem, vel inæqualitatem extensivam.* Intensiva est, quando unum idemque objectum, æquali, vel inæquali intensione attingitur. Extensiva est, quando plura vel pauciora objecta attinguntur. Secundo æqualitas & inæqualitas potest attendi circa objecta tam increata, quā creata in Deo visa. Supponit hoc præmissum, quod unum idemque objectum possit majori, & minori claritate percipi, ut melius, percipiunt exercitati demonstrationem, quā incipientes.

PRÆMITTO 2. *Inæqualitatem visionis non posse præcisè haberi respectu Dei visi;* hîc enim ab omnibus videtur, sed debet haberi ratione intensivæ, vel extensivæ.

PRÆMITTO 3. *De factò dari inæqualitatem visionis beatæ.* Ita S. Paulus 1. Cor. 13. & 15. & 16. & 2. Cor. 9. Item Flor. in literis unionis. Nec in oppositum est parabola de denario diurno, æque primis ac novissimis dato; quia non est necesse, ut in omnibus similitudo teneat: tenet in hoc, quod omnibus detur beatitudo essentialis, sicut denarius. Difficultas stat in hoc, unde desumatur hæc Inæqualitas?

DICENDUM 1. *Actus visionis à perfectiori potentia elicitos, esse perfectiores entitativè, præ actibus imperfectioris potentia.* Potest pro hac sententia citari Scotus, Duran. Palud. Lessius, Mol. apud Mart. d. 8. n. 61.

PROBATUR 1. quia si intellectus perfectior non produceret perfectiorem entitativè actum visionis, & haberet vim inchoatam ad eandem,